

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. DONDERDAG den 16den APRIL 1840. N. 16.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Maart 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt, dat aan den WelEd. Gestr. Heer Mr. H. W. de Quartel, Procureur des Konings alhier, ter zake van ZynEd. ongesteldheid, een binnenlandsch verlof is geaccordeerd voor den tyd van drie achtereenvolgende maanden en dat, met toestemming van den Heer Gezaghebber, gedurende dien verlof tyd, de functien van het opgemelde ambt door den Heer Mr. J. Schotborgh Hz. practiserende Advokaat voor de Regtbank dezer kolonie, zullen worden waargenomen, onder den titel van waarnemend Procureur des Konings.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 April 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat aan den Heer Mr. J. B. Gravenhorst, President der Regtbank dezer kolonie, is verleend een buitenlandsch verlof voor den tyd van een Jaar, met kwalificatie op het Raadslid den Heer M. B. Schotborgh om, gedurende dien verlofstyd, het Presidium in de gemelde Regtbank waartenemen, welke ten gevolge dier kwalificatie, de functien van President voormeld op heden heeft overgenomen.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 April 1840.

ALZOO de persoon van ANNA PINEDO, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin Zepherina Martha, door de wandeling Sevrien genaamd, oud 21 jaren, dochter van Martina, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 April 1840.

BY publicatie van het Gouvernement dezer kolonie in dato 25/29 Mei 1822 bepaald zynde: dat die genen, welke verzoeken of voordragten aan het Gouvernement in het Moederland te doen hebben en aan dit Bestuur worden ingezonden om, door tusschenkomst van hetzelve, te worden geexpedieerd, dezelve stukken veertien dagen vóór de officiele bekendmaking van het vertrek der vaartuigen naar eenige der havens van Nederland, zullen moeten inzenden, ten ware dat het aan den inzender der stukken onmogelyk zal zyn geweest, dezelve eerder aan dit Bestuur te doen toekomen, terwyl, in een tegenovergesteld geval, dezelve tot by eene nadere gelegenheid zullen blyven liggen, zoo worden, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, al de genen, welke zulks eventueel mogt aangaan, by deze op de vorenstaande bepaling attent gemaakt; met informatie dat Hoogdezelve voorgenomen heeft, zich daaraan stiptelyk te houden en dezelve almede van toepassing zal worden gemaakt op alle verzoeken of voordragten, welke men zoude wenschen door het intermediair van dit Bestuur naar het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen optezenden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

In de fransche bladen is herhaaldelyk gesproken van eene muzykale taal, waarvan zekere heer Sudre de uitvinder was, en welke slechts bestond in het verschillend gebruik der zeven noten van den sleutel. De gezegde heer Sudre heeft dezer dagen proeven zyner uitvinding in het openbaar te Marseille gegeven; en een der bladen dier stad, *le Sud*, geeft daarvan hoofdzakelyk het volgend verslag:

Een zwart bord, waarop ieder der aanwezenden het regt had de woorden of de zinsnede te schryven, die hem goeddacht, was tusschen den heer Sudre en zyne leerlinge geplaatst. Deze keert den rug naar het bord, om elk vermoeden van verstandhouding weg te demen. Eenige woorden worden op het bord geschreven; de heer Sudre neemt eene viool, geeft een zeker getal noten aan, zonder eenige kunstaanwending van melodie, en zyne leerlinge zegt terstond, welke de op het bord geschrevene woorden zyn. De proeve geschiedde nog op eene andere wys: De heer Sudre vergenoegt zich de noten in eene zekere orde te zeggen, even als of hy dezelve voorspelde; eindelyk deelt hy zyne denkbeelden mede, zonder zich van de spraak te bedienen, allen door de aanduiding der noten met den vinger. Op deze wys zouden de blinden zich met de doofstommen kunnen onderhouden. "De muzykale taal—dus wordt verder in dit verslag gezegd—is in den vollen zin van het woord de algemeene taal; met zeven noten (een enkel octaaf, zonder behulp zelfs van de halve toonen) kunnen de verschillendste volken in gemeenschap worden gebragt, kan de Arabier zich met den Rus de Engelschman zich met den Spanjaard, de Franschman zich met den Chinees onderhouden. De uitvinding van den heer Sudre kan nog op andere gewigtige zaken worden toegepast; zy vervangt den telegraaf, en kan strekken tot het geven van kommandoos te land en ter zee; tot de aanwending daarvan wordt overigens niets meer vereischt, dan de kennis der drie noten: *ut, mi, sol.*"

Een dagblad heeft de volgende byzonderheden over Don Carlos en zyne familie: Don Carlos huwde in 1816 met de dochter van Koning Jan VI van Portugal, de prinses Maria Françoise d'Assisses, waarby hy drie zonen had. Deze prinses is den 4 September 1834 in Engeland gestorven, kort na het vertrek van Don Carlos naar Navarra. De tegenwoordige echtgenoote van Don Carlos, de prinses van Beira, is de zuster zyner eerste vrouw, en gevolgelyk schoonzuster van Don Carlos. Zy is eene zuster van Dom Miguel en de oudste der dochters van Koning Jan VI. Sedert 1812 is zy weduwe van den Spaanschen infant Don Pedro, een neef van Don Carlos. In 1835 huwde de toen weduwenaar geworden Don Carlos met de prinses van Beira; zy bevond zich toen in Duitschland, en het huwelyk werd by procuratie gesloten. Don Sebastiaan is in 1811 geboren en gesproten uit het eerste huwelyk van de prinses van Beira met den infant Don Pedro. Hy is tevens neef en schoonzoon van Don Carlos. Hy is de opperbevelhebber van het leger zyns schoonvaders geweest, tot hy in het kommando door Maroto vervangen werd. De infant Don Louis is de zoon van Don Carlos uit zyn eerste huwelyk met de prinses Marie Françoise van Portugal. Hy is, even als Don Sebastiaan, in 1811 geboren. Hy draagt den titel van prins van Asturie, ten gevolge van de aanspraak, die zyn vader op de kroon van Spanje maakt.

KENNISGEVING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 April 1840.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, by dispositie van den 13 dezer maand No. 161, bepaald hebbende: dat voor de goederen, die van hier direct naar Aruba worden vervoerd, even als ten aanzien van Bonaire bepaald is by dispositie van 2 September 1837 No. 603, een *bewys* van het Bestuur te Curaçao zal worden genomen, bevattende het getal pakken, balen, kisten, fusten, enz. met de artikelen die dezelve inhouden, ten einde de vryheid van betaling van recognitie geld aan den belanghebbende te verzekeren, op vertoon van welk bewys, de Kommandeur van Aruba, de daarby opgegevene goederen vryelyk zal doen ontlossen en met elk vaartuig laten vervoeren; ten ware dat er, by aankomst van het vaartuig, gegronde redenen mogten bestaan om aantenemen, dat hetzelve eenige andere haven op zyne reis van Curaçao naar Aruba hebbe aangedaan en alzoo de aangebragte goederen als van vreemde plaatsen, aldaar ingebragt, moeten beschouwd en aan de betaling van het recognitie geld onderworpen worden, volgens de wet.

Zoo wordt zulks by deze ter kennisse van de ingezetenen en belanghebbenden gebragt.

Namens den Heer Gezaghebber voormeld,
De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 April 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby ter kennisse van de belanghebbenden gebragt, dat de Commissie, benoemd tot het aanhooren der bezwaren tegen de rekeningen der Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit loopend jaar, daartoe op aanstaanden Woensdag den 22 dezer, des morgens te elf ure, in de raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting houden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 April 1840.

ALZOO de persoon van JAN HENDRIK SENIOR zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin LUCIA MARTINA, oud 42 jaren, dochter van MARIA LOUISA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 April 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniale Secretaris,
H. KIKKERT.

Ontbinding van Kompagnieschap.

DE ondergeteekenden maken hierby bekend, dat de Kompagnieschap, bestaan hebbende onder de firma van CARDOZE & MONSANTO, op heden ontbonden is, en dat de Heer A. M. SEIXAS belast is met de vereffening der zaken van de gemelde firma.

Curaçao den 15 April 1840.
D. CARDOZE.
Voor D. M. MONSANTO,
D. CARDOZE.

THE undersigned requests all persons indebted to the late firm of CARDOZE & MONSANTO to come forward with a settlement of their account on or before the 10th proximo, as all unsettled claims after that date will be handed to a Lawyer for collection, as his stay in this island will not allow him to grant further indulgence.

Curaçao 16th April 1840.
A. M. SEIXAS.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
APRIL 1840.

N. M. Donderdag den 2 te 10 u. 44 m. 's morgens.
E. K. Donderdag den 9 te 1 u. 45 m. 's nachts.
V. M. Donderdag den 16 te 2 u. 19 m. 's namiddags.
L. K. Vrydag den 24 te 7 u. 11 m. 's avonds.

In den loop dezer week zyn alhier europische berigten ontvangen tot het einde van February. Uit dezelven zien wy, dat er eene schikking is gemaakt geworden tusschen het gouvernement der Nederlanden en dat van Belgie omtrent de betaling der schulden.

Na eene onderhandeling, die zeer lang slepende was gebleven, zou de belgische regering eindelyk ingewilligd hebben om twee en een half millioen guldens, van de som die Belgien aan Nederland verschuldigd is, uittebetalen.

De Nederlandsche fondsen waren, op de jongste dagteekening, op de beurs van Londen, als volgt: de twee en een half percent 53⅞—de vyf percents 100⅞–⅞.

Tusschen het gouvernement der Nederlanden en dat van Frankryk waren er onderhandelingen aanhangig om de nederlandsche schepen, komende in de havens van Frankryk, op gelyken voet te stellen met die van Engeland en van de Vereenigde Staten van Amerika. Holland zoude zyne havens openstellen voor den invoer van onderscheidene voortbrengselen uit Frankryk, wier invoer aldaar verboden is. Ook staat Holland toe de vaart op den Rhyn en de Moezel aan fransche schepen. De steden Strasburg, Metz en Sierck zullen bestemd worden voor den ontvangst van producten uit de zeesteden.

De Belgen hebben aangenomen om yzer te leveren ter aanlegging van den spoorweg naar Arnhem, en wel tot zoodanigen goedkoopen prys, dat hetzelve niet uit Engeland kan geleverd worden.

Met de aankomst van een vaartuig van St. Thomas vernemen wy, dat een engelsch fregat bezit genomen heeft van Krabben eiland in naam van Hare Majesteit de Koningin van Groot-Brittannien. Er werden aldaar engelsche troepen van de eilanden verwacht, het spaansche bestuur is aldaar aangezegd geworden om van daar te vertrekken, en de Spanjaarden, welke zich er nedergezet en koffy en zuiker plantagien aangelegd hebben, zyn toegelaten geworden, om, des verkiezende, aldaar te blyven en hunne bezigheden voorttezetten.

Wy vernemen, dat er eene afdeeling van 50 man venezolaansche troepen, onder bevel van den luitenant kolonel Martin, van Puerto Cabello naar Maracaibo is vertrokken. Het zenden van deze troepen naar de westelyke grenzen van Venezuela is een maatregel van voorzorg tegen de opstandelingen van Nieuw Grenada.

In Frankryk is het ministerie van Soult weer afgegaan. Een voorstel van het ministerie om den Hertog van Nemours, welke met eene prinses van Saxen Coburg staat te trouwen, een jaargeld van 500,000 franken toetestaan, is door de kamer der gedeputeerden verworpen geworden.—Dientengevolge is het ministerie afgegaan en de koning is weer in dezelfde ongelegenheid tot het vormen van een ministerie als in het vorige jaar. Indien hy de keus op Thiers wil laten vallen, dan kan hy verzekerd zyn, dat hy de meerderheid van de kamer der gedeputeerden voor zich zal hebben; doch deszelfs staatkundige denkwyze is geheel verschillend met die van den koning. Evenwel volgens de laatste berigten uit Parys, had de koning met den Heer Thiers een lang gesprek gehad, en gevraagd, op welke voorwaarde hy de portefeuille zoude willen aannemen. Thiers heeft verzocht vier en twintig uren tyds te mogen hebben om zich hierover te bedenken. Het is voor de rust van Frankryk zeer te wenschen, dat de koning eindelyk met den Heer Thiers moge overeenkomen, daar de natie hem beschouwt als den meest bekwamen diplomaat, en ook daar de koning geen ander persoon kan vinden, die zoo eenstemmig denkt met de meerderheid der kamer van gedeputeerden als Thiers.

De berigten uit Algiers waren tot den 18 February en bevatteden, dat de Arabieren een verstrooijend oorlog voerden tegen de Franschen, vermydende alle geregelde gevechten met de fransche troepen. Men had het plan om eene expeditie te zenden tegen het fort Cherchell.

Toen de Emir Ab-el-kader een inval in Algeria deed, had hy by zich behalve de ongedisciplineerde ruitery, ook een korps infanterie, dat door europesche officieren gedisciplineerd was en gekommandeerd werd. Hy meende om door middel dezer troepen ook versterkte plaatsen te veroveren, doch dit doel is mislukt. Deze troepen zyn by den eersten aanval der Franschen uit een geslagen. Hy heeft daardoor geleerd, dat hy slechts zyne vyanden kan bestoken door middel van kavallerie, die kleine afdeelingen aanvalt en voor grootere uit een stuift, maar welke kavallerie echter niet kan beletten, dat eene zware krygsmagt zyne eigene vaste plaatsen belegert.

De verliezen, die Ab-el-kader heeft ondervonden, zyn de oorzaak geweest, dat hy geenen meerderen byval onder de overige arabische stammen heeft erlangd, en dat vele derzelver op een vriendelyken voet met de Franschen zyn gebleven, en de voordeelen van den handel boven de gevaren van den oorlog hebben verkozen. Ook hebben velen honderden Arabieren zich verhuurd als arbeiders aan den vestingbouw van eenige plaatsen in Algeria. De Emir was nu wel uit Algeria gedreven, doch hierby zou het niet blyven: de Franschen hadden ook het plan om hem in zyn eigen grondgebied aantevallen en hem te straffen voor het schenden van het vredes traktaat.

In het wintersaisoen waren de krygsverrigtingen moeijelyk, wyl als dan de wegen niet bruikbaar zyn voor het vervoer van het materieel; ook was het op de kust van Algeria zeer stormachtig, hetgeen de zeemagt belette om mede werkzaam te zyn; doch de Maarschalk Vallee had het oogmerk om by den aanvang van de lente met een legerkorps van tien duizend man tegen het grondgebied van den Emir optetrekken.

De engelsche regering alles willende vermyden, wat aanleiding tot klagten van Frankryk kan geven, heeft alle britsche onderdanen verboden om krygsbehoeften naar de kust van Afrika te zenden. Een vaartuig met oorlogsbehoeften, dat te Malta zeilree lag, is door het bestuur aldaar aangehouden geworden.

Op den 18 February opende de Koningin regentesse van Spanje, vergezeld van Hare dochter, Koningin Isabella II, de Cortes met eene aanspraak. Deze aanspraak bevat hoofdzakelyk eene korte schets van den toestand van het land en de bekendmaking aan de Cortes, dat de Koning der Nederlanden de regten van hare dochter erkend heeft; dat de handelsbetrekkingen met het ryk van Sardinien hersteld zyn; dat een traktaat van vrede en vriendschap gesloten is geworden met de republiek van de Equator; en dat welhaast een traktaat van handel met deze republiek zal gesloten worden. Er bestaat het voornemen om de lang opgeschorte betrekkingen tusschen Spanje en de andere nieuwe staten van America te hervatten.

Aangaande den toestand van Cabrera zyn de berigten uiteenloopend. De Couranticrs, welke Don Carlos gunstig zyn, berigtteden in het eerst, dat Cabrera niet ziek was, dat zulks eene vergissing was: het is een ander generaal, die ziek was. Naderhand zeiden zy, dat hy wel ziek is geweest, doch thans hersteld is. De Couranticrs, welke Christina gezind zyn, vermelden, dat de deserteurs der Carlisten eenparig verklaarden, dat Cabrera zoo ziek en afgevallen was, dat hy niet meer kenbaar was; dat men hem daarna niet meer ziende begon te begrypen, dat hy overleden was; en dat zyne troepen geeischt hadden hem te zien, dewyl zy geloofden, dat zyn dood voor hun werd verborgen gehouden. Volgens de Londensche Courant van den 29February geloofde men op de beurs te Londen werkelyk aan den dood vanCabrera, en de spaansche fondsen waren dien ten gevolge, en ook op de hoop dat Thiers in het fransche ministerie zou komen, tot op dertig percent gerezen.

De desertie van het leger van Cabrera bleef nog aanhouden. Men schatte het geheel zyner troepen nog op omstreeks 9000 man. Het gelukte hun nog om in kleine afdeelingen door het Christinos leger heen te komen en achter den rug van dit leger het land aftestroopen.

Espartero had de krygsverrigtingen reeds vroeg in het voorjaar begonnen, en zyne eerste verrigting zou zyn Segura te belegeren. Dit fort ligt in den zamenloop veler wegen en heeft den Carlisten by uitnemendheid gediend om hun vyand tot in het hart van zyn gebied te bestoken. De Christinos Generaal van Halen, die een paar jaren geleden tot hetzelve was doorgedrongen, is genoodzaakt geweest met verlies terug te trekken.

Het belegerings geschut van Saragossa naby Segura aangekomen zynde, zoo heeft Espartero gedacht de belegering te kunnen aanvangen. Hy is daarom den 19 February met zyn leger naar Segura opgebroken, latende eene genoegzame krygsmagt in de versterkte posten naby het vyandelyke gebergte gebied om den rug zyner armee te dekken. Daar er geene hoop op ontzet is, denkt men, dat dit fort zich spoedig zal overgeven.

Er heeft in Biscaye een nieuwe opstand plaats gehad. De opstandelingen bestonden meestal uit voormalige Carlistische officieren. De opstandelingen hadden tot doel om de privilegien der baskische provintien geheel en ongeschonden te behouden; doch de opstand is weer gedempt geworden. Het gros der bevolking is den oorlog moede, en men heeft gezien, dat vrouwen de geweren, welke hare mannen hadden bewaard, by de overheid bragten: omdat zy vreesden, dat hare mannen hiervan misbruik zouden maken en zich tot een nieuwen opstand zouden laten overhalen. Het zyn hier de Carlistische officieren, die het meest te vreezen zyn, want zoo als het bekend is, deelt slechts de helft hunner in de voordeelen van de overeenkomst van Bergara; de ander helfte is van die voordeelen verstoken. Hunne langdurige dienst heeft hun daarom geen voordeel hoegenaamd aangebragt; daarenboven zyn zy alle burgerlyken arbeid ontwend; hun belang eischt derhalve, dat er een nieuwe opstand ontsta; gelukkiglyk echter dat de denkwyze der baskische vrouwen met de hunne verschilt.

De provintie Guipuscoa heeft afgevaardigden naar de Cortes gezonden, doch de provintie Biscaye heeft zulks niet gedaan.

In het engelsche Parlement heeft de Markies van Londonderry eene lange redevoering gehouden, waarin hy betoogt, dat Espartero alle zyne voordeelen te danken heeft aan het verfoeijelyk verraad van Marotto; hy beschuldigt de ministers met Marotto geheuld te hebben; zulk een verrader, zeide hy, verdiende de verachting van de gansche wereld; en evenwel ben ik overtuigd, dat de minister hem de meeste achting toedraagt en zelfs, als hy hier in Engeland aankwam, ter dinée zou noodigen. By deze laatste woorden was er niemand in het Hooger huis, of hy trok zyn gezigt tot lagchen. De spreker wilde echter, dat het ministerie zich zoude vryspreken voor de oogen van de gansche wereld van Marotto omgekocht te hebben, en verzocht, dat te dien einde de correspondentie tusschen Lord Hay en Marotto publiek gemaakt worde, waarin de minister ingewilligd heeft.

Uit deze stukken zal men dan kunnen zien, of er geen aanzoek is gedaan tot omkooping. Lord Hay opende eene onderhandeling met Marotto tot het bepalen van de voorwaarden van de uitwisseling der krygsgevangenen en het beperken van wederzydsche wreedheid aangaande gevangenen, terwyl de wederzydsche commissarissen aan het onderhandelen waren, kwam het ter spraak om den burger oorlog te eindigen door onderlinge inwilligingen, die eindelyk op de overeenkomst te Bergara uitliepen.

De spreker beschuldigde verder het ministerie van misbruik te maken van Hare Majesteits zeemagt, door ten voordeele van Christina de kust van Valentia te blyven blokkeren, en dat wel in het winter saisoen, hetwelk ten gevolge heeft gehad, dat er eene schoone korvet door een storm op die kust is geworpen en verbryzeld is geworden. De minister verklaarde, dat hy volgens het viervoudige traktaat is gehouden deze kusten te blokkeren, tot dat Cabrera bezweken is, als wanneer Engeland zich niet verder met de binnenlandsche aangelegenheden van Spanje zal bemoeijen.

Hoewel de minister er niet vooruit durfde komen, zoo moet men hierby in aanmerking nemen, dat Engeland zyne zeemagt niet heeft gebruikt alleen om de Christinos te helpen, maar ook berekeningen daarby heeft gehad, namelyk: om de zeemagt bezigheid te verschaffen. De vreedzame kruistogten zyn niet juist de oefenschool der zeelieden, maar veeleer is zulks het blokkeren van havens in een onstuimig saisoen; en wat is het verlies van eene enkele korvet by de kennis en ondervinding, die de zeemagt hierdoor opdoet, en by de eer, die dezelve inoogst door toegebragt te hebben, dat een bloedige oorlog, die volgens de berekening van Londonderry zelve, reeds 150,000 menschen levens en vyftig millioenen ponden sterling aan geld heeft gekost, ten einde is gebragt.

De Maarschalk Maison is op den 13 February te Parys overleden.

Een brief uit Malta van den 11 February behelst het volgende:

"Ten einde het tusschen Lord Palmerston en den Heer Brunow gesloten traktaat ten uitvoer te brengen is er besloten, dat Rusland eene vloot naar Constantniopel zou zenden, middelerwyl dat russische troepen binnen Klein Azia zouden rukken om Mehemet Ali te bedreigen. Ook zou er een gedeelte van de engelsche vloot binnen de Dardanellen zeilen, doch niet verder dan tot Gallipoli. Een ander gedeelte van de engelsche vloot zou naar Alexandriën stevenen, de rest zou bezit van Candia nemen. Almede is er besloten, dat eene afdeeling engelsche troepen van Bombay naar de landengte van Suez zoude verscheept worden om den Pacha ook van dien kant te bedreigen."

Brieven van Alexandriën, gedagteekend 9 February, vermelden, dat de fransche Consul aan Mehemet Ali formeel zoude verklaard hebben, dat Frankryk den Pacha allen bystand ontzegt, wanneer deze in zyne overdrevene vorderingen mogt blyven volharden. De Pacha heeft zyn leedwezen hierover betuigd en gezegd, dat hy dan alleen zyne zaak zoude verdedigen en weigert alle tusschenkomst der verbondene mogendheden.

Oostenryk ook bedreigt met eenen inval van troepen, wanneer de Pacha langer weigerachtig bleef tot een vergelyk te komen.

Egypte was een uitgestrekt legerveld.—Weldra zal de Pacha eene krygsmagt van 150,000 man geregelde en 30,000 man ongeregelde troepen kunnen monsteren. Hy heeft 300 stukken veldgeschut, 23 linieschepen en 25 fregatten en korvetten.

Berigten uit Marseille zouden echter behelzen, dat Palmerston als nog het door den Heer Brunow van wege het russische gouvernement gedaan voorstel niet aangenomen heeft, en dat het niet waar is, dat de drie mogendheden, Engeland, Rusland en Oostenryk, haar ultimatum aan den Pacha hebben doen te kennen geven.

Op den 11 September v. j. hebben de Amerikaansche kooplieden en de kapiteins van koopvaardyschepen te Canton een protest aan den Heer Smith, kommandant van Z. B. M. schip Volage aldaar, ingediend, tegen de gelegde blokkade voor Canton. Zy beklagen zich over de stremming hunner handelsbetrekkingen met China en stellen al het verlies, dat zy daardoor mogten komen te lyden, op rekening van het engelsche gouvernement.

NIEUW ZUID-WALLIS.

(*Het vervolg en slot van onze laatste.*)

De ballingen, die tot deze laatste (de tot de yzers veroordeelden) behooren, dragen gryze en gele kleeding en werken in hunne ketenen, onder opzigt van eenen hen bewakenden militair. Worden zy binnens huis gebruikt, zegt dezelfde ooggetuige, dan sluit men hen des nachts en den geheelen dag van zondag in groote draagbare kisten, waarin ieder van hen ter naauwernood de ruimte van twee vierkante voeten beslaat. Aan boord van het schip *de Sidney* worden zy ten getale van tien of twaalf in zoo eng een hok gesloten, dat zy er onmogelyk in kunnen gaan nederleggen. Wanneer tegen den tyd der assisés de gevangenis vol is, moet dikwerf een deel der gevangenen, by gebrek aan plaats, blyven staan, terwyl het ander deel ligt. Men moet, voegt dezelfde getuige er by, de misdadigers van naby gezien hebben, om de gevolgen van dezen staat van zaken te begrypen.

De rol, welke de vrouwen in deze kolonie spelen, is niet minder buitengewoon—Heeft de *convict* Engeland eene vrouw achtergelaten, aan welke hy de zorg betrouwd heeft om den *aap*, zoo als zy het noemen, byeen te zamelen, als dan is hy de gelukkigste man der wereld. De vrouw komt op het eerste schip het beste in de kolonie, neemt een huis en reikt aan den gouverneur een verzoekschrift in, om *haren armen man*, den vader harer kinderen tot dienaar te mogen hebben. Maar, zoo zy nu geene kinderen heeft? O dit maakt geene zwarigheid; te Sidney heeft men zich spoedig genoeg twee of drie kleuters verschaft, welke die plaats kunnen waarnemen. Met dien dierbaren last op den arm begeeft zy zich naar het huis van den gouverneur, dien het gezigt der arme troostelooze vrouw en harer schryende kleinen onmisbaar deernis inboezemt. Weldra maken eenige aderlatingen, welke men den aap doet, de verrigting gemakkelyk. Haar man wordt haar toevertrouwd, en de *convict*, als heer zyn eigen huis bewonende, geniet in vrede de welvaart en weelde, welke de vruchten zyner vorige misdaden zyn.

Een kort te voren aangekomen officier wandelde te Sidney met eenen zyner vrienden. Kostbare en menigvuldige rytuigen ziende voorby ryden: wien behoort die fraaye equipaadje? vroeg hy.—Aan een' gewezen *convict*.—En die daar ginds?—Aan eenen anderen *convict*, wiens vrouw een lakenmagazyn houdt, en aan wie hy zich als dienaar heeft doen toewyzen.—En die andere?—Aan een' *convict*, die een verlofsbriefje gekregen heeft, byna op het oogenblik toen hy hier kwam.—Wel dan zal ik maar, hernam de pas aangekomene, zoo spoedig ik maar kan, naar Indie terugkeeren, en er de een of andere misdaad begaan, daar het schynt, dat dit het middel is om zyn fortuin te maken. De officier, terwyl hy dacht te schertsen, zeide niets meer dan de waarheid.

De gevonnisde vrouwen worden zonder onderscheid als dienstboden aan personen van alle klassen toegewezen; de overige worden in het etablissement te Paramatta, dat een tuchthuis voor vrouwen is, opgesloten. Een dergelyk bestaat er in van Diemensland. Dit ontzaggelyk etablissement kan verscheiden honderd vrouwen bevatten en bevat ze ook byna altyd. Derwaarts gezonden om misslagen te boeten, welke zy in de dienst hunner meesters begaan hebben, is het er verre van daan, dat zy deze strafplaats als iets verschrikkelyks beschouwen; zy krygen er vleesch, brood en moesgroenten in overvloed, somwylen zelfs thee

en suiker. Niet mogende uitgaan, maar aan geen arbeid onderworpen, hebben zy te harer beschikking eenen grooten en aangenamen tuin. Aldaar brengen zy hunne dagen door met elkander hare lotgevallen, hare ontuchtigheden, hare diefstallen te verhalen. Ook hebben de veroordeelden zoo veel smaak voor deze verblyfplaats, dat zy, die als dienstboden by meesters geplaatst zyn, aan dezen verzoeken haar er henen te zenden. Weigert men haar zulks, zoo weigeren zy hardnekkiglyk te werken. Men zal den noodlottigen invloed van dit broeinest van zedebederf begrypen, wanneer men bedenkt, dat het van daar is, dat die zelfde vrouwen vervolgens in alle deelen der kolonie verspreid worden. Ook hebben te Hobart-town verscheiden lieden verlof verkregen om hunne dienstmeisjes, op het oogenblik harer aankomst, aan boord zelf van het schip te gaan kiezen, ten einde zy geenen voet in Paramatta gezet mogen hebben.

Dit huis heeft nog eene andere soort van aanlokkelykheid voor de veroordeelden; zy zyn byna zeker er de gelegenheid te vinden om te huwen. Inderdaad is het daar dat de *convicts*, wanneer zy van hunne meesters verlof bekomen, of wanneer zy vry geworden zyn, en verlangen een huishouden op te zetten, eene vrouw gaan halen. Komt er zulk een aanzoek, dat doet men alle, die niet getrouwd zyn, zich op eene ry scharen. De huwelyks-kandidaat monstert ze achter elkander, en vindt hy er eene, die naar zynen smaak is, dan doet hy haar uit de ry treden. Van weerszyde bepaalt men de voorwaarden, en wordt men het eens, zoo is het huwelyk weldra gesloten.

Hetgeen deze snelle huwelyksvereenigingen min of meer doet begrypen, is de overgroote onevenredigheid der seksen onder de gedeporteerde bevolking; eene onevenredigheid, welke zoo groot is, dat de regering eenen vryen overtogt heeft doen aanbieden aan de vrouwen, die bewilligen mogten zich naar dat land te begeven, om het ontoereikende getal der vrouwelyke ballingen aan te vullen.

Ondertusschen voert elk schip eene lading dier ongelukkigen aan; sommige brengen eenen toestel van tooi mede, dat men er van beeft; zoodra zy aan wal zyn, is haar eerste zorg, zich onder de wapenen te brengen. De kostbare zyden-robes, nieuwmodische hoeden en mutsen, kanten-voiles, oorringen, alles komt voor het licht, en elker harer doet de onbeschryfelykste pogingen, om naar Paramatta gezonden te worden, alvorens aan eenigen planter toegewezen te worden. Slagen zy niet in deze hoop, alsdan ontvangen zy den geheelen weg over huwelyks aanbiedingen, en komen op de nieuwe plaats van haar verblyf aan gevolgd door eenen talryken sleep van pretendenten.

De planter, die eene dienstmeid dacht te ontvangen, bemerkt weldra, dat men hem eene prinses heeft toegezonden, welker hoogheid zich niet tot de beuzelachtigheden der huishouding vernederen kan, en welker teedere vingers allen groven arbeid weigeren: Wat kan hy dus nu wel doen? Haar naar Paramatta zenden?— Dit is juist wat zy verlangt.

Wat zeden en taal van al dit volkje, zoo mans als vrouwen betreft, men kan zich daarvan lichtelyk een denkbeeld vormen, en echter moet men er genoegen mede nemen, wanneer men zich door *convicts* wil laten dienen; en deze vormen byna geheel de bevolking van Nieuw-Zuid-Wallis, vermits van de 80,000 zielen omtrent 40,000 *convicts* zyn, en dat van de andere 40,000 de helft uit in vryheid gestelde *convicts* bestaat.

De sterke aangroei en materiële welvaart van zulk eene maatschappy, in minder dan eene halve eeuw, zyn onlochenbare daadzaken, ofschoon moeijelyk overeen te brengen met evenzeer materiële wanorden en de bewyzen van gedurig aangroeijend zedebederf. Het bedrag der jaar voor jaar te Sidney ontvangene regten op de rum is 120,000 pond sterling, en men heeft berekend dat, over eene gegevene hoeveelheid van bevolking, het verbruik van rum in Nieuw-Wallis, vergeleken met het verbruik van sterken drank in Engeland, in evenredigheid byna vierdehalf maal zoo veel. In 1835 heeft de regtbank te Sidney 116 doodvonnissen wegens moord geveld. In hetzelfde jaar verhief zich het getal van veroordeelingen wegens minder zware misdryven, in die kolonie alleen op 22,000.— Meineed is er zoo gemeen, dat te Hobarttown een regter in volle vierschaar verklaarde, dat hy op straat maar weinige stappen te gaan en de vinger in de hoogte te steken had, om op dit sein ten minste twintig personen te zien toeschieten, gereed om eed in eene regtszaak te doen, hoe slecht zy immer wezen mogt.

Om zulke menschen te tuchtigen, heeft men, naar het schynt eene straf uitgevonden, in hunne oogen geduchter dan de dood zelve, vermits verscheiden ballingen, het schavot betredende, verklaard hebben, dat zy veel liever sterven dan naar het Norfolk-eiland verzonden te worden. Dit is de gevangenisplaats, welke voor ballingen uit Nieuw Zuid-Wallis, die de zwaarste straf verdiend hebben, bestemd is. "Hier is, zegt een katholyke zendeling, de laatste kring van Dantes helverblyven, waarvan de eene steeds in yselykheid boven de andere verdubbelt."

De afstand van de punt van Port Jackson naar Norfolk eiland is ongeveer honderd mylen. Het is aan alle zyden met klippen omgeven; men kan het slechts langs eene doorvaart bereiken, die nog voor de best bestuurde sloep niet zonder gevaar is. De opzigters der gevangenen zyn de eenigen, die het mogen bewonen; en alle schepen, behalve die van den staat, hebben bevel het nimmer te naderen, behalve wanneer zy in nood zyn; en evenwel is het afgryzen, hetwelk dit verblyf aan de gevangenen inboezemt, zoodanig, dat men hen op vlotten of zwakke booten in zee heeft zien steken, byna altyd achterhaald door de landschepen, welke hen nagezonden werden.

In 1835 bedroeg het getal der op het Norfolks-eiland gevangen zynde ballingen 1200, waarvan 450 katholyken waren; sedert dien tyd is dat getal jaarlyks met ongeveer 200 nieuwe gedeporteerden aangegegroeid. Allen dragen aanhoudend zware ketenen.

Somwylen is het hun gebeurd te loten, wie hunner een' moord begaan zou; de anderen hadden dan de rol van getuigen, in de eenige hoop van voor de regtbank te Sidney te moeten verschynen, en op deze wys aan het ondragelyke van hunnen gewonen toestand voor eenigen tyd te ontkomen. Ook is er hierom een nieuw besluit genomen, volgens hetwelk die misdadigers voor eene byzondere commissie gevoerd worden, die op het eiland zelf byeen komt. In 1833 en in 1836 is het Norfolks-eiland door ettelyke katholyke zendelingen bezocht geworden, die van het bestuur verlof verzocht hadden, om op die plaats, waar tot heden toe geen protestantsche predikant heeft willen wonen, hun verblyf te vestigen.

Uit deze byzonderheden kan men zien, dat het moeijelyke vraagstuk, om misdadigers te *straffen* en te *verbeteren*, verre is van in Australie opgelost te zyn. Is men al geslaagd zich er van te ontdoen, door hen naar het uiteinde der wereld te verbannen, zoo is de toekomst van zulk eene maatschappy niet minder verschrikkelyk. Eene bedenking van minder gewigt, zeker, maar toch wel waardig, dat men haar in overweging neme, zyn de kosten, welke zulk eene vestiging medebrengt. Alles doet denken, dat zy ontzaggelyk moeten wezen. De kosten van bewaking, voeding en onderhoud der ballingen tot op derzelver inscheping, gedurende den overtogt en by de aankomst in de kolonie, komen hoofd voor hoofd op meer dan 500 francs te staan, berekend naar den prys, dien de emigratie naar minder afgelegen koloniën dan Australie vereischt. Wat zal die som nu niet worden, wanneer men hier nog by de zoo kostbare noodwendigheid voegt, om zoodanige landverlaters onafgebroken te bewaken en in toom te houden? Wat betreft de som van arbeid, welke ieder hunner vertegenwoordigt en die den staat voor zoo veel opofferingen schadevergoeding behoorde te leveren, heeft men hierboven gezien, dat zy moeijelyk genoeg te begrooten is, wanneer men den weinigen goeden wil en somwylen zelfs de volstrekte ongeschiktheid van een groot aantal der ballingen in aanmerking neemt.

Overigens, ondanks het verschrikkelyke lot hetwelk sommigen hunner te wachten staat, zyn de misdadigers in Engeland zoo weinig bevreesd naar Australie te worden gezonden, dat men er gezien heeft, die euveldaden begingen met het vooruit gevatte oogmerk om derwaarts gebannen te worden. Van daar een nieuwe bill, welke de regering magtigt om de veroordeelden de helft van hunnen straftyd in de slavenkerkers van het moederland te doen doorbrengen.

Het voorbeeld dier wyze van deportatie is dus, alles wel ingezien, meer opmerking dan navolging waardig, en zoo het al iets droevigst is aan losgelatene galeiboeven te veroorloven eene hoofdstad te bewonen, is het ruïneus en zoo goed als onmogelyk, hen buitenslands te vervoeren, al ware het dan ook naar woestenyen, waaruit alle vlugt onmogelyk is.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.